

DORTHE GERLACH NATLYS

**Er det mod eller dumdristighed, der får en til at udgive et soloalbum på sit modersmål, når man på tiende år har succes som sanger og begavet tekstforfatter i et af landets populære orkestre med guldpladestatus og udsolgte koncerter over alt fra Skagen til Gedser?
- Eller er det nødvendighed?**

Det er uden tvivl modigt at forlade de trygge rammer og sikkerheden i Hush, og det er også dristigt, men Dorte Gerlach havde intet valg. Hun var nødt til at finde sit eget rum, hvis hun både skulle overleve som kunstner og komme igennem den krise, der ikke bare lå og lurede i kulissen som et potent brag, men som var detoneret og i fuld gang.

Hun fandt et sted at gå hen for at være alene og få ro, og begyndte også at skrive her. På dansk for første gang, men ikke kun om sin aktuelle situation, for hendes mange tanker fik hurtigt hvirvlet andre begivenheder frem fra glemslens mørke. Resultatet er blevet et stærkt vedkommende og meget personligt album med elleve sange, der alle på en eller anden måde relaterer til Dorte Gerlach. Det bemærkelsesværdige er bare, at teksterne slet ikke er skrevet for at blive udgivet, men snarere som løsrevne sætninger som en slags holdepunkt i en turbulent tid.

”Jeg tror ikke, at jeg ville kunne have skrevet teksterne, hvis jeg vidste, at de ville blive til en plade,” fortæller Dorte og tilføjer, at det måske også er derfor, at de er på dansk: ”Jeg har altid skrevet på engelsk til Hush, men fordi jeg begyndte at skrive om helt konkrete ting i og fra mit eget liv og henvendt til mig selv uden en plade for øje, var det naturligt at skrive på dansk.”

Fra de første danske ord på papiret til den færdige plade var et pænt stykke vej, for Dorte Gerlach skulle også erkende, at hendes eget liv var spændende nok at synge om. Det er det utvivlsomt, og det får vi elleve eksempler på på **Natlys**. I flere af sangene som *Lov ikke mere*, *Slipper dig nu*, *Ru og rå* samt *Skyggedans* går hun helt tæt på konflikten i forholdet, og hun stiller skarpt på følelser som afmagt, resignation, tvivl og dårlig samvittighed. Det er barske sager, men det er også alvor. Det er sange fra en krise, og lytteren kommer meget tæt på.

I andre dybt personlige sange konfronterer Dorte Gerlach andre sider af sit liv, blandt andet i et rørende flashback til barndommen og den syge lillesøster i *Kridhvide træsko* og den lidt fjerne slægtning Inger, som døde i ensomhed og hvis efterladte ejendele, Ingers ting, ikke rigtigt sagde nogen noget og nu blot skulle kasseres.

I *Kan ikke falde til ro* raser ravfeberen, og lykkejægere søger mod havet i et håb om at finde det kostbare forstenede harpiks, mens Dorte i albummets titelsang og første single, *Natlys*, fortæller om en anden parallelverden, der åbner sig om natten, når man ikke kan sove, og om at kunne se ting klarere i mørket.

Samme rastløshed er der måske også en antydning af i *Assistensen*, selv om vandreturene på den store

kirkegård på Nørrebro i København, hvor blandt andre H.C. Andersen, Niels Bohr og Dan Turèll er stedt til evig hvile, snarere cirkler om livets flygtighed. Sangen – og hele albummet – slutter dog opløftet i en erkendelse af, at ”jeg mærkede at livet er smukt / selv når det gør så ondt”.

Albummet er ”en mørk popplade med masser af rumklang”, som Dorthe Gerlach siger med et smil om læben, men alvoren kan hun ikke negligere. Musikalsk er den langt fra Hush’ countrypop, men de gode, imødekommende melodier, der altid har gået hånd i hånd med Dorthe Gerlach, er der i rigt mål på **Natlys**.

Det vil være fristende at kalde **Natlys** for et skilsmissealbum, som musikhistorien er så rig på. Nogle af de bedste udspil fra Bob Dylan (**Blood On The Tracks**), Marvin Gaye (**Here, My Dear**) og Fleetwood Mac (**Rumours**) er såkaldte skilsmissealbums; skrevet og indspillet oven på store private opgør og med følelserne uden på tøjet. Det er lidt af en kunst at balancere den udfordring i mål uden at blive for privat, men det lykkedes for de nævnte, og det lykkes for Dorthe Gerlach, som i modsætning til sine udenlandske kolleger stoppede op i elvte time og besluttede at kæmpe for sit ægteskab. Så hvis **Natlys** er et skilsmissealbum, er det et af de sjældne, der ikke endte i skilsmisse.

Arbejdet med **Natlys** begyndte tilbage i 2012, og Dorthe Gerlach indrømmer gerne, ”at det var en udfordring at lave pladen, mens alt var i opløsning og parforholdet for første gang vaklede”, for hun har

skabt den i samarbejde med sin mand og partner i Hush, multiinstrumentalisten og produceren Michael Hartmann. Det har dog været et anderledes forløb for dem begge end tidligere, for alt omkring produktionen har han stået for, mens tekster og musik er hendes. Dorthe siger derfor lidt paradoksalt om pladen, at den er ”mere ham end nogen sinde før, og den er mere mig end nogen sinde før”.

Michael Hartmann har produceret albummet i samarbejde med Ole Hansen, Søren Møller og Stefan Kvamm, og det er mixet af Carsten Heller.

Natlys udkommer på cd og digitalt den 26. januar 2015, og som en appetitvækker er albummets titelsang allerede sendt som første single til landets radiostationer.

Yderligere info:

Gaden PR
Søren Gaden
tlf: 2063 6412
soren@gadenpr.dk

Gaden PR
Marina Friis Ghazaleh
tlf: 41954605
marina@gadenpr.dk

LITTLE
TORNADO

DORTHE GERLACH NATLYS

Dorte Gerlach om sangene på Natlys

Kan ikke falde til ro

Det er en sang om rastløshed og om måske at søge en forløsning. Mere konkret er vi i det yderste Vestjylland i et af de særlige år, hvor ravfeberen raser, som guldfeberen gjorde det i USA. Alle vil have del i den smukke og kostbare rav. Folk står op midt om natten og kører til havet. Går ud i vandet iført Waders og fanger rav.

Natlys

Natten har sin egen magi. Man er vågen, når man ikke skal være det, og mere sanselig. Man har det godt i et splitsekund om natten og ad h... til resten af døgnet, men tør man tage imod mørket og omfavne det, kommer der også lys.

Ingers ting

Inger var en fjern slægtning, som var med til jul og familiefester, men som ingen rigtigt kendte. Hun var uden børn og vi var til sidst hendes nærmeste familie. Da vi ryddede op i hendes lejlighed røg det meste til Blå Kors og storskrald. Det der gjorde størst indtryk på mig var et fotografi, jeg fandt af Inger og hendes far. Her var hun kun 5-6 år gammel, og det slog mig, at der nu ikke er en levende sjæl tilbage i verden, som husker denne udgave af Inger.

Lov ikke mere

Sangen indkapsler det særlige tidspunkt, hvor man er slidt helt ned og slipper forventningerne til hinanden og bare forsøger at tage det, som det kommer. Jeg har intet at give, jeg vil intet have, jeg vil bare være neutral, i nul, og ikke skyldte nogen noget.

Hverdag hver dag

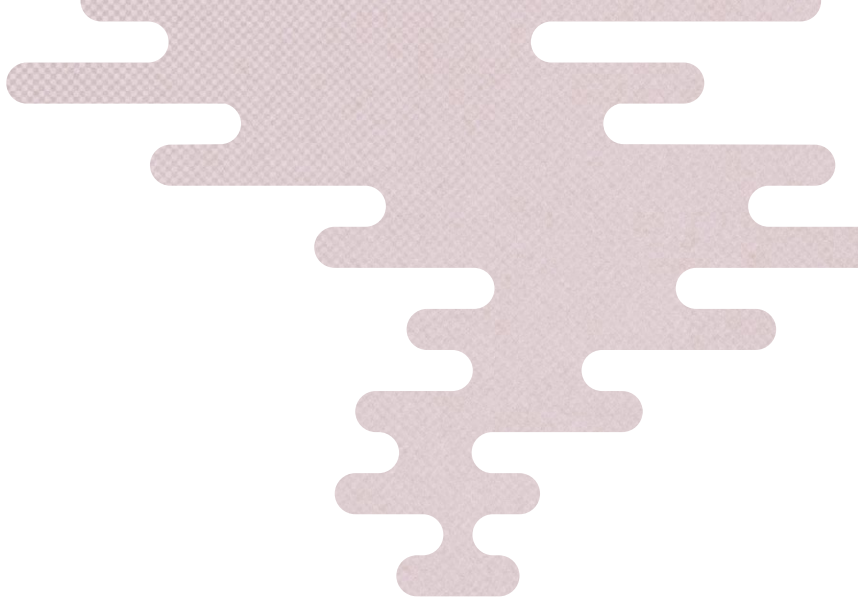
Fornuften vinder altid, og det er svært – for ikke at sige umuligt – at argumentere imod fornuften. Vi skal gøre det, vi skal gøre, men hvorfor ikke gøre det med åbne sanser? I sangen har jeg overført det til Vejle-fjordbroen, hvor jeg altid har fået en wow-følelse, når jeg kørte over. Et sug i maven af at kigge ud. Nu har de monteret plexiglas pga vindforholdene, og på den anden gode bro, Sallingsundbroen, er der betonvægge så høje, at man absolut intet kan se, når man kører over. Pendlerne går glip af det daglige sus.

Kridhvide træsko

Her er jeg tilbage i min barndom, hvor min lillesøster var alvorligt syg, og ”der er ingen, der kan sige, hvordan det kommer til at gå”. Heldigvis gik det hele godt, og min søster blev rask og er sund og frisk i dag. Jeg har egentlig altid irriteret mig over, at det var lige som om det vigtige i livet undslap min hukommelse, og jeg kun huskede alle de uvæsentlige detaljer. Men da jeg stykkede mine løsrevne snapshots sammen, som træskoene på hospitalet og forårsrullerne på Kinagrillen, fik jeg for første gang oplevelsen af at kunne huske præcis, hvordan det var, og hvordan jeg selv havde det, da min søster blev syg.

Skyggedans

Hvor langt vil man gå en for en andens skyld? Hvor mange roller vil man spille for at få det hele til at fungere, indtil man stiller sig selv spørgsmålet: 'Hvem er jeg? Hvor er jeg?' At blive den, folk gerne vil have, man skal være, og derved miste sig selv.

Slipper dig nu

Sangen handler om at give slip og lægge ansvaret for et andet menneske fra sig. Visheden om at et menneske står i lort til halsen, men det må vedkommende selv redde sig ud af for ikke at trække den anden med ned. Man er nødt til at give slip.

Voksen sommer

For en teenager i Vendsyssel var sommerferie i Løkken et must, en ekspedition til det vidunderlige frie voksenliv. Som "Kåde hvepse i en bagerbutik / høje på remonce, farin og slik / glatte gulve på et diskotek / vi danser rundt og rundt og alt kan ske / i nat". Vi var konstant på jagt efter drenge, som vi ikke anede, hvad vi skulle stille op med. De kunne lige så godt have været marsboere eller enhjørninge. I virkeligheden var nærheden i vores venskab meget tættere på den voksne kærlighed, vi drømte så meget om. At blive set og forstået, at smelte sammen med et andet menneske.

Ru og rå

En sang om dårlig samvittighed. Hvor langt skal man ud, før man tager affære og gør noget ved det? Og er man så for hård? For ensidig? Fortryder man bagefter? Spørgsmål, bebrejdelser og ikke mindst selvbebrejdelse. "Jeg ved, jeg lyder hård / prøver på at finde andre ord / men jeg har kun de her skarpe skud / der flår din hud".

Assistensen

Assistensen er min baghave på Nørrebro. Jeg kender de fleste forvitrede og tilgroede kringelkroge og holder af at gå derovre. Man kan lære meget både om de levende og de døde. Linjerne i omkvædet har jeg stjålet fra en gravsten "Og slægterne skifter som løv i lund / i jordens frodige have". Jeg oplevede selv døden på nært hold, da min svigermor Kirsten døde. Jeg sminkede hende, for det havde jeg lovet hende at gøre, og det var faktisk en rigtig fin oplevelse at kunne gøre dette for hende. "Jeg mærkede at livet er smukt / selv når det gør så ondt/ og slægterne skifter som løv i lund/ i jordens frodige have".

DORTHE GERLACH NATLYS

FACTS OM DORTHE GERLACH

Født i København i 1980.
Vokset op i Sterup i Nordjylland.
Bosat på Nørrebro i København.

Sanger, medkomponist og tekstforfatter i Hush fra 1997.

FACTS OM HUSH

Hush blev dannet tilbage i 1997 og fik et stort radiohit i 2001 med sangen *If I Was*. Sangen blev bl.a. P3's Uundgåelige og var en del af soundtracket til Jonas Elmers populære film *Monas verden*.

Først i august 2004 udkom deres debutalbum, **A Lifetime**. Albummet kastede ikke alene massiv air-play af sig, men også 5 DMA-nomineringer og en sikker indtagelse af salgslistens 1.plads. Duoen skrev international forlagskontrakt med BMG Music Publishing i London, udkom siden på Island Records i England, og på Universal i en række europæiske lande.

Siden fulgte yderligere en stribe hits (bl.a. *For All The Right Reasons* i 2007), fire albums mere, guldplader, over 100.000 solgte albums, tildeling af den europæiske Border Breakers Award i Cannes, medvirken på Volkswagen TV spot som gik kloden rundt, og tætpakkede turnéer i både ind- og udland som hovednavn og som opvarmning for bl.a. John Mayer, Turin Brakes og Jamie Cullum. Alt dette indtil de trak stikket midlertidigt, og Dorte begyndte at skrive på det, som i dag er blevet til sangene på **Natlys**.

Diskografi - album

Hush: A Lifetime (august 2004)
Hush: For All The Right Reasons (februar, 2007).
Hush: Backroads (oktober 2008)
Hush: Dark Horse (februar 2011)
Hush og DR UnderholdningsOrkestret: Live i koncertsalen (januar 2012)
Allan Olsen: D'damer og Allan Olsen live (december 2013)
Dorte Gerlach: Natlys (januar 2015)